

Az egri Megyei Könyvtár hét ilyen táblát készíttetett és helyezett el a város különböző pontjain. Ezek a táblák kétszertelenül hozzájárultak a könyvtár népszerűsítéséhez és forgalmának emelkedéséhez.

Reméljük: ez a néhány kiragadott példa meggyőzi azokat a könyvtárosokat, akik eddig elhanyagolták azt, hogy utcai táblával is felhívják a dolgozók figyelmét könyvtáraikra, és a jáászberényi, vagy lehetőség szerint a kárászsondi és egri példát fogják követni.

A tömegkönyvtárak szerzeményezéséről

Megyei és járási könyvtársaink 1953. január 1-től helyi kölcsönzésük céljára, szabad keretük terhére a helyi AKV könyvesboltokból vásárolnak szépirodalmi és ismeretterjesztő műveket könyvállományuk kiegészítésére, illetve olvasóközönségük érdeklődésének kielégítésére. Általában azokat a műveket szerzik be a helyi könyvesboltokból, amelyekből a Népkönyvtári Központ keveset, vagy egyáltalán semmit nem küldött, de amelyekre a könyvtárosoknak a helyi jellegű szükségletek kielégítésére mégis szükségük van.

Milyen könyveket rendeljen meg a járási könyvtáros és milyeneket ne?

A legtöbb probléma az ismeretterjesztő irodalom s azon belül a szakkönyvek beszerzésénél van. Ugyanis könyvtársaink egy része válogatás nélkül mindent megrendel, ami a könyvpiacon megjelenik, szem elől tévesztve azt, hogy mely könyveket kell egy nyilvános tömegkönyvtárnak s mely könyveket egy üzemi szakkönyvtárnak megrendelnie.

Előfordul, hogy egyes járási könyvtárak egyetemi nivójú szakkönyveket szereznek be, holott erre szükség nincs, mert ilyen könyveket az üzemi vagy vállalati szakkönyvtár szerez be dolgozói számára. Pl. a tétli járási könyvtár a közelmúltban megrendelte Jung: Mész- és cementipari technika (ára: 102 Ft), Mironov: A téli betonozás (ára: 52.50 Ft)

c. könyveket. Egész sereg példát lehetne felhozni hasonló esetekre, amikor ilyen egyetemi nivójú szakkönyveket szereznek be járási könyvtáraink.

Főlöszleges az olyan orvosi szakkönyvek szerzése is, mint pl. az Odontológia, vagy Kerpely: Csecsemőkori sorvadás, Kettesy: Szemészet c. könyve, amelyek a makói járási könyvtár rendelt meg, s amelyeket orvosi előképzettséggel nem rendelkezők egyáltalán nem értenek meg.

Előfordul az is, hogy a könyvtárak a könyvvásárlásra fordított összegből nem könyvet, hanem dekorációt vásárolnak. Pl. a kalocsai járási könyvtár a közelmúltban eszközölt rendelésében könyvek helyett 8-féle gipszből készült dekorációt vásárolt 115.60 forint értékben. Ez nemcsak költségvetési szempontból, de könyvtárpolitikai szempontból is helytelen.

Tény, hogy könyvtársaink az eddigiek folyamán nem sok útmutatást kaptak a helyes szerzeményezéshez, de azért ilyen hibákat nem lett volna szabad elkövetniök. A közeljövöben a Népkönyvtári Központ szerkesztésében meg fog jelenni egy útmutató, amely foglalkozik a szerzeményezés kérdéseivel s hasznos tanácsokat fog adni ezen a téren is könyvtársainknak.

RAKOS JÓZSEFNÉ,

a Népkönyvtári Központ munkatársa